

סוגרים שבוע

מספרים ש...

ממתינה בסבלנות

"וְנִשְׁמַתִּי אֲנִי אֶת הָאָרֶץ. וְשָׁמְמוּ עָלֶיהָ אֲבִיבֶיכֶם הַיְשָׁבִים בָּהּ" (ויקרא כו, לב)

המלך היה אובד עצות. בנו הנסיך היה מפושעי הממלכה. לא היה שוד שידו לא הייתה בו, לא היה פוגרום שלא חולל. המלך ניסה להאריך אף ולדחוק את הקץ, אולם כשגברו פשעיו של הבן ונראה כי הוא לא מתכוון ללמוד לקח, העמיד המלך את בנו למשפט, וגזר עליו חי נדודים הרחק מן הממלכה.

אשתו הצעירה פרצה בבכי לשמע הבשורה המרה, והבן תלה את תרמילו על כתף ועזב את הממלכה. הבן חשש כי המלך בכעסו יעניש גם את אשת הנסיך על לא עוול בכפה. לכן, שיגר למלך מכתב: "אבא יקר, אנא הבטח לי כי תיתן גט לאשתי ותאפשר לה להתחתן עם בחור אחר. היא בחורה צעירה ועוד חייה לפניך. אין סיבה שתסבול בגלל מעשי הרעים".

כשהזקין הבן חנן אותו המלך משנות הנדודים והתיר לו לחזור לממלכתו. כשחזר הבן קיבלוהו הוריו הישישים בארמון כשדמעות גיל יורדות על לחייהם.

לאחר כמה דקות של שיחה, התמלא הבן אומץ ושאל את אביו: "ואשתי... מה שלומה?". "היא פה, מחכה לך" אמר המלך והראה לו את אשתו, ששערה הלבין מרוב ימים אך יפה הייתה כביום נישואיהם. הנסיך רתח מכעס ופנה אל אביו: "מדוע לא נתת לה את הגט? האם לה מגיע עונש על חטאיי?". "זה לא עונש" אמרה פתאום הנסיכה בשקט ונתנה בו מבט אוהב. "פשוט לא יכולתי אחרת...".

פותחים שולחן שאלות לדיון משפחתי

* **שלום** – "וַיִּנְתֵּנִי שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ" (כו, ו) - מאז תחילת המפעל הציוני ועד היום הארץ געשה ממלחמה. האם אתם מאמינים שיהיה שלום בין ישראל לעמים המקיפים אותה בעתיד הנראה לעין? מה מעכב את זה מלקרות? עד כמה נכון להתפשר ולוותר למען השלום? האם מבחינה רוחנית מצב של שלום עם הגויים המקיפים אותנו, טוב לישראל?

* **התבוללות** – "וַאֲבִדְתֶם בְּגוֹיִם וְאָכַלְתָּ אֶתֶּכֶם אֶרֶץ אֲבִיבֶיכֶם" (כו, לח) – יש המכנים זאת "השואה השקטה" – בקרב יהודי התפוצות יש עשרות אחוזים של התבוללות. כיצד אפשר לעצור את זה? האם הייתם מוכנים לצאת לשליחות ציונית-תורנית בקהילה יהודית בחו"ל כדי לחזק את הזהות היהודית ולהילחם במכת נישואי התערובת? האם יש מקום לקבל לקהילה יהודי שנשוי לגויה אך עדיין רוצה לשמור על זיקתו למסורת או שיש להוסיף ולדחותו?

מתוך הפרשה

תקציר: הברכות והקללות * סוגי הקדש (אדם, בהמה, קרקעות) * בכור, מעשר שני, מעשר בהמה

כשהיראה והשלום נפגשים (לקראת יום ירושלים)

מה יש בעיר הזאת שכל כך מרגש אותנו? מה פשר העוצמה המיוחדת שלה שגם המילים דלות מלתאר? ננסה לעמוד על סודה של העיר דרך שמה המיוחד. המדרש מתאר מדוע קוראים לירושלים בשם הזה: 'אברהם קרא אותה 'יראה' שנאמר: 'ויקרא אברהם שם המקום ההוא ה' יראה'. שם קרא אותו שלם שנאמר: 'ומלכי צדק מלך שלם'. אמר הקב"ה: 'אם קורא אני אותו 'יראה' כפי שקרא אותו אברהם, שם הצדיק מתרעם, ואם קורא אני אותו 'שלם' אברהם הצדיק מתרעם. אלא הריני קורא אותה **ירושלים** כמו שקראו שניהם 'יראה' 'שלם' - ירושלים' (בראשית רבה). מה משמעות הדבר?

שם היה בנו הצדיק של נח. מידתו המיוחדת היתה החסד ותיקון המידות. הוא זן והאכיל את בעלי החיים שבתובה וחינך את העולם לישרות ולתיקון המידות לאחר המבול. לכן קרא לירושלים 'שלם'. שם שמעיד על שלמות העולם. שכולם קשורים זה לזה ומשפיעים טוב אחד לשני.

אברהם אבינו הפיץ בעולם את האמונה בה'. הוא תיקן את הדעות המקולקלות. הוא חינך והדריך את בני האדם שה' משגיח ושומר עלינו. הוא חיזק בעיקר את עבודת ה' של האדם. לכן קרא לירושלים 'יראה'. לבטא את הקשר שבין האדם לקב"ה ומתבטא ביראת אלוקים.

ירושלים היא עיר שבה שני הדברים באים יחד בהרמוניה. היא מרכז של תיקון המידות והעזרה ההדדית, ולצד זה המקום שממנו יוצאת האמונה והתורה לעולם. מקום של חיבור ושל שלימות.

